

slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

V JULIJSKIH ALPACH

PUBLISHED MONTHLY BY: SLOVENIAN NATIONAL FEDERATION OF CANADA, 646 EUCLID AVE., TORONTO, ONT., CANADA M6G 2T5

LETNIK XXXI. — VOLUME XXXI.

FEBRUAR 1980

ŠTEV. 2. — No. 2.

Glej že sonce zahaja

Glej . . . že sonce zahaja in ura bliža se življenja nas jesen dohaja k večnosti sprostito se.

Od detinjstva pa do danes res bila je dolga pot neglede kako jo vzameš ni bila čisto brez zmot.

V mladosti če pomisliš so navade tiste bile skupaj z vzgojo in predsodki nam življenje so krojile.

In v tujini bolj kot hlapci ste garanja se naučili stiskali kot mali vrabci drugim d'nar ste zaslužili.

Zatorej le odpril srce al možno vzgled, mladini kaže pot ustrezi "Domu lipe" prošnjo srca napolni si dobrot.

In ko prišel bo čas sprave z Bogom al samim seboj res ne beli ti si glave saj nesel ne boš nič s seboj.

F.Z.

Slovenska manjšina v Italiji zopet prezrta

Naj navedem nekaj vesti iz našega zamejstva, z Goriškega in Tržaškega. Več kot trideset let je preteklo, predno so končali z razmejitvijo med Italijo in Jugoslavijo. Tako je sedaj meja med obema državama mednarodnopravno dokončno urejena. Sporna ni bila le bivša cona B Svobodnega tržaškega ozemlja, takoimenovani Koprščina in Bujsčina, temveč je bilo treba dokončno potegniti mejo tudi od avstrijsko-italijansko-jugoslovanske tromeje na severu do Jadranskega morja na jugu. V glavnem je šlo za manjše korekture, ki niso smele premakniti meje za več kot dva kilometra v korist ene ali druge države. Po določilih Osimskega sporazuma iz leta 1975 je začela mešana jugoslovansko-italijanska komisija s svojim razmejitvenim delom junija leta 1977 in ga je dokončala septembra meseca leta 1979. Beremo, da so vzdolž 223 km dolge meje postavili 3.515 mejnih kamnov in da bodo morali pripraviti poseben mednarodni sporazum za njihovo vzdrževanje.

Mesec pozneje, med 11. in 14. oktobrom leta 1979, je predsednik italijanske republike Sandro Pertini obiskal Jugoslavijo kot Titov gost. Pertinija je spremljal italijanski zunanji minister Malfatti. Ob tej priložnosti je bilo govora tudi o narodnih manjšinah. Niti jugoslovanski, niti italijanski tisk ni mnogo poročal o tem. Italijanski in jugoslovanski zunanji minister, Malfatti in Vrhovec, sta se sicer razgovarjala o manjšinskem vprašanju, vendar poročilo govori nekaj več samo o italijanski manjšini v Istri, nič pa o slovenski manjšini v Italiji.

O slovenski manjšini lahko najdemo nekaj malega samo v uradnem komunikativnem izdanem ob koncu beograjskih razgovorov in v poročilih tiskovne konference, ki jo je imel Pertini v Sarajevu. Uradni komunikativni vsebuje le splošne fraze, ki slone na načelu, sprejetem v Osimu. To se pravi, da so pravice vsake narodne manjšine (slovenske in italijanske) zaveda notranje zakonodanje države, v kateri manjšina živi. Tako odvisi položaj slovenske manjšine v Italiji od dobre volje italijanskih oblasti. Z drugimi besedami, slovenska manjšina v Italiji je tudi uradno prepušča sama sebi. V to je Jugoslavija privolila z Osimskim sporazumom. Legalno vzeto je bil to velik korak, nazaj vsaj v primeru z Londonskim sporazumom iz leta 1954, ki je vsaj na Tržaškem garantiral slovenski manjšini podrobno našteje pravice s priloženo listo vseh šol od otroških vrtec do zadnje srednje šole.

Ta prepuščenost samim sebi in dobri volji italijanskih oblasti se je izražala tudi iz odgovorov italijanskega predsednika na tiskovni konferenci v Sarajevu. Ko so ga časniki vprašali o slovenski manjšini v Italiji, je Pertini odgovoril, da žive v Italiji razne manjšine, ki jih Italija spoštuje in hrani njih kulturo. Od teh je omenil francosko, albansko, hrvaško in slovensko. Nato pa je dodal, da z njimi ni velikih problemov, ker do njega niso prišle pritožbe z njih strani. Goriški Katoliški glas (18. okt. 1979), ki je o tem poročal, pristavlja sledečo pripombo, ki jo je sam podčrtal. "Pri tem naj le dodamo, da je vsaj čudno, če državni poglavar pozabi na dejstvo, da ni še poteklo leto, ko mu je enotna slovenska delegacija na Kvirinalu iznesla vrsto pritožb o neizpolnjevanju ustavnih in mednarodnih določil o zadevi manjšinske zaščite . . ."

Katoliški glas nadaljuje s slednjim opisom za nas vse zanimivih dejstev, ki jim dodaja svoje misli. "Prej smo že omenili, da je obsegal program obiska predsednika republike poleg Beograda še obisk Sarajeva in Dubrovnika. Tako je predsednik obiskal republike Srbijo, Bosno-Hercegovino in Hrvatsko. Kje pa je Socialistična republika Slovenija, ki je gotovo najbolj zainteresirana na odnosih s sodeno Italijo? Nikjer!" "Jasno je, da mi nimamo kaj pri sestavi programa državnih obiskov v neki državi. Logično bi pa bilo, da bi država, ki gosta povabi, poskrbela, da se gost seznanil med obiskom tudi s stališči tistega dela države-gostiteljice, ki meji na državo-gosta in ima tam še svojo narodno manjšino z vsemi svojimi problemi." "Tako pa lahko ugotovimo, da hodijo na obisk v Ljubljano v glavnem voditelji znanih in neznanih dežel Afrike in Azije, le za najbližje sosedo pa je dohod sem - zaprt. Zakaj? Na to gotovo ne moremo odgovorjati mi, mislimo pa, da bi morala matična država pri tem le drugače postopati in zagotoviti glas tudi in še predvsem tisti izmed svojih šestih republik, ki bi ga tu morala najbolj dvigniti ter obenem zastaviti vse sile, da pride do resne obravnave manjšinskega problema."

Ista nezainteresiranost Beograda seva tudi iz bodočega programa obeh zunanjih ministrov. Ko se bosta srečala prihodnje leto, da nadaljujeta začete pogovore, se bosta v glavnem razgovarjala o italijanski skupnosti v Jugoslaviji, kakor da je za Slovence v Italiji že vse rešeno. Katoliški glas nadalje podčrtuje, da je stvarnost pač taka, da jugoslovanski državni interesi gotovo ne sovpadajo z interesi slovenske narodne manjšine v Italiji. To je potrdil tudi Pertinijev obisk v Jugoslaviji. Nato isti časopis zaključuje z mislijo, ki je tako značilna za mišljenje in čutenje naše manjšine, posebno po Osimskih sporazumih. Takole piše: Vsekakor ne smemo obupati. Treba bo vedno bolj zaupati v lastne sile in le tako bomo morda postopno prišli do svojega cilja. Temu pristavljam, da to tudi mi vedno povdarjamo. Slovenci bomo imeli samo toliko oblasti, pravice in gospodarskih ugodnosti potrošniške družbe, kolikor si jih bomo sami priborili. Ne brat, ne prijatelj, ne sosed nam ne bo nikoli ničesar podaril.

N-U

O SLOVENSKI UNIVERZI

•Mladika • Trst 1979 LETO XXII. • ŠTEV. 8 141

V tržaški "Mladiki" je leta 1979 prof. Janko Jez objavil spis z naslovom "Zlati jubilej slovenske univerze". V njem je z nekaterega novimi podatki ponovno utemeljil dejstvo, da je jezuitski kolegij, ustanovljen v Ljubljani že leta 1595, imel značaj prave univerze. Vendar pa so v Ljubljani komaj leto poprej slavili zgolj 50-letnico ustanovitve slovenske univerze. Zgodovinar univ. prof. dr. Fran Zwitter je bil v svoji študiji "Visje šolstva na Slovenskem do leta 1918", ki jo bila objavljena v zborniku "Petdeset let slovenske univerze v Ljubljani", zavrnil izsledke prof. Jeza, objavljene v poslovnem izveščju učiteljskega "A.M. Slovnika" v Trstu za leto 1968. Za kakšne nove podatke pravzaprav gre?

Omejeno izveščje mi sicer ni bilo na razpolago, prav tako ne zbornik s študijo prof. dr. Frana Zwittera. Vendar pa prof. Jez v "Mladiki" dovolj nazorno utemelji univerzitetni značaj jezuitskih kolegijev, ker so imeli pravico podeljevati naslove doktorjev filozofije in teologije. Tudi jezuitski kolegij v Ljubljani je imel to pravico. O tem so pisali še drugi, tako J. Nečasek leta 1859 (Geschichte des Laibacher Gymnasiums), nadalje A. Dimitz leta 1876 (Geschichte Kraus von der älteren Zeit bis auf 1813) ter dr. J. Polec leta 1929 (Ljubljansko visje šolstvo v preteklosti in borba za slovensko univerzo).

Pravico podeljevanja naslovov doktorja so rektorjem jezuitskih kolegijev dajale bule, ki so jih izdali papeži Pij IV. in Pij V. ter Gregorij XIII. S temi bulami so bili jezuitski kolegiji dejansko izenačeni z državnimi univerzami. Prof. Jez je pregledal zgodovino jezuitskega reda "Bibliotheca de la Compagnie de Jésus" v več knjigah. Zgodovino je napisal belgijski jezuit Karl Sommervogel. Na prvih straneh v prvi knjigi tega zgodovinskega dela so objavljene bule omenjenih papežev, ki dajejo jezuitkam kolegijem pravico podeljevanja doktorskih naslovov. Tretja knjiga prvega dela (str. 627) ima podatke o ljubljanskem kolegiju. Na strani 1580 prvega dela četrti knjige pa so naslovi disertacij, profesorjev-promotorjev in doktorjev ljubljanskega jezuitskega kolegija. Ti podatki poprej niso bili znani.

Ce vzamemo za merilo pravico podeljevanja doktorskih naslovov za univerzitetni značaj jezuitskih kolegijev, je s tem tudi univerzitetni značaj ljubljanskega kolegija potrjen. Vendar pa kljub temu ne bi mogli z vso gotovostjo govoriti o začetku univerze v Ljubljani leta 1595, če je bil kolegij z razpustitvijo jezuitskega reda leta 1773 prenehal. Od tega leta pa do 1919, ko je bila ustanovljena na novo slovenska univerza v Ljubljani, je le predolgo obdobje, da bi ga bilo mogoče prenesti.

Prof. Jez je v omenjenem spisu v "Mladiki" sicer zapisal: Po mojem skromnem mnenju ni namreč vseno, ali se lahko slikujemo na 50-letno ali na 375-letno tradicijo visjega šolstva na Slovenskem . . .

Toda za boljše obveščnost širše slovenske javnosti bi bilo nujno navesti kaj o slovenskem visokem šolstvu tudi v prejšnjem stoletju, kot pa omejit so samo na podatek, da je francoska Ilirija dela Slovincem popolno univerzo.

RAZVOJ VISOKEGA ŠOLSTVA NA SLOVENSKEM

Pred kratkim mi je prišla v roke knjižica z naslovom "Boj za slovensko univerzo", izdana v Ljubljani leta 1909. Napisal jo je Andrej Veble. V njej so podatki, iz katerih izhaja, da se je visokoškolski študij v Ljubljani in deloma v Gradcu nadaljeval tudi po ukinitvi jezuitskega reda (1773) in s tem jezuitskih kolegijev. Podatki iz te knjižice mogoče niso bistveni, se pa skladno dopolnjujejo z onimi, ki jih je bil navedel prof. Janko Jez in jih objavil v "Mladiki".

- 1595 — ustanovitev jezuitskega kolegija v Ljubljani
- 1596 — delovanje kolegija s študijem (fakultetama) filozofije in teologije
- 1604 — popoln kolegij
- 1628 — viri omenjajo na kolegiju profesorja kontroverz
- 1633 — poleg šestih profesorjev gramatične humanistične skupine še dva profesorja za kazuistiko
- 1651 — profesor moralne teologije
- 1655 — profesorja za knjižico in za dialektiko
- 1695 — v Ljubljani niže šolstvo (scholae humaniores) in visje (scholae superiores)
- 1703 — civilno pravo
- 1710 — državljansko pravo
- 1712 — imena profesorjev cerkvenega prava, kazuistike, metalizike, logike in matematike
- 1773 — razpust jezuitskega reda; vodstvo filozofske in teološke fakultete prevzame posredna državna študijska komisija
- 1780 — študentje bogoslovne fakultete hodijo odsloj študirat v Gradcu
- 1784 — bogoslovna fakulteta prestavljena v Innsbruck, filozofska preneha
- 1788 — filozofska fakulteta spet ustanovljena in ostane do 1848
- 1810 — v Ljubljani ustanovijo Francozi "école centrale", ki je za tisti čas popolna univerza z visjo tehniško in ranocelniško t. j. medicinsko šolo
- 1813 — povratek Avstrije, odprava ljubljanskega vseučilišča, vendar ostane ranocelniška šola še do 1849
- 1848 — na prošnjo slovenskih poslancev dovoli vlada ustanovitev stolice za državljansko in stolice za kazensko pravo v Ljubljani, za dva docenta, vendar pa brezplačno

• V SSSR so izdali novo izdajo Ateističnega leksikona. V njem so cvetke kot: molitev je oblika magije; protestantizem je buržuj-ska oblika krščanstva; vera je sredstvo za opravičenje kapitalističnega izkoriščevanja; novo zanimanje sv. Stolice za detento in mirno sožitje je politika, ki ne pomeni nobenega odklona od svojega reakcionarne kurza.

• Evropske potrebe zadruge, organizirane v Euro Coop, predstavljajo 19 milijonov družin in nameravajo porabiti svoj vpliv, da bodo zastopale v novem evropskem parlamentu interese potrošnikov.

- 1849 — dne 10. marca se začnejo predavanja iz državljanskega in kazenskega prava in trajajo do 26. junija. Predava so v slovensčini, izdajo se slovenska sročevala, ki so veljavna tudi za druge avstrijske univerze
- 1849 — dne 25. avgusta umre docent za državljansko pravo, vlada izgrabi priložnost in prestavi slovenska predavanja iz prava v Gradcu, češ da je tamkajšnje vsoučilišče namonjeno tako nemškim kot slovenskim služiteljem Notranje Avstrije
- 1850 — slovenska predavanja v Gradcu: državljansko pravo do 1853; kazensko-pravni red do 1852; kazensko pravo 1851-1854 in nekateri predmeti na bogoslovni fakulteti do 1855. V slovenskem jeziku predava vsega skupaj pet profesorjev. Predavanja prenehajo vsiljiv narodnostno mrzljive graškega mešanstva in ker jim vlada ne mudi prave podpore
- 1870 — prosvetni minister odobri ustrezno vsoto za ponovno slovenska predavanja v Gradcu
- 1871 — postavka za slovenska predavanja se v proračunu črta zaradi pritiska nemakonacionalnih strank
- 1898 — dr. Tavčar postavi na seji mestnega sveta v Ljubljani zahtevo, da se ustanovi v Ljubljani univerza s pravno, filozofsko in teološko fakulteto; zahtevo prevzame tu-li deželni zbor Kranjske; vladi izročijo ustrezno spomenico
- 1905 — prosvetni minister Hartel izjavi, da so želje Slovencev po lastni univerzi upravičene
- 1919 — v Ljubljani je po razpadu Avstro-Ogrske ustanovljena slovenska univerza

50-LETNICA ALI 375-LETNICA?

Vprašanje, ali naj se sklicujemo na 50-letnico ali na 375-letnico oz. sedaj že 393-letnico univerze ali visokega šolstva na Slovenskem, je s tem načelno razpisano. In če je ustanovitev ljubljanske Alma Mater vpisana v mednarodni seznam univerz z letnico 1595, ni k temu kaj dodati.

Razvisti pa je treba še določje vprašanje: zakaj danes uradno in študijski krogi v Ljubljani tako vztrajajo zaveščajo mednarodno priznani letnici 1595 kot ustanovitve slovenske oz. ljubljanske univerze, niso je tudi šlo samo za jezuitski kolegij?

Osnovni razlog je lahko idejnopolični: prave Jezuitski kolegij je pač cerkvena ustanova. Priznati Cerkev oz. njenemu jezuitskemu redu v zaslugo za ustanovitev ljubljanske univerze, prvi znanstvene ustanove na Slovenskem, je gotovo nekaj, kar nasprotuje marksističnim idejnim predpostavkam, po katerih je vera in versnost nekaj umišljenega, neznanstvenega. Cerkev kot verska ustanova in njene organizacije oz. oddelki zlorabljajo potemtakem verska občutja ljudstva za lastne namene in koristi. Ali bi bilo sploh mogoče, da potem kak cerkveni red ustanovi resnično znanstveno ustanovo, kakršno predstavlja univerza?

Ne manj pomemben razlog za zavračanje univerzitetnega značaja jezuitskega kolegija v Ljubljani je tudi ideološko razlaganje slovenske zgodovine. Te razlaganje temelji danes na predpostavkah zgodovinskega materializma, ki skuša zgodovinsko dopajanje tolmačiti zgolj v revolucionarnem duhu. Tako naj vsa zgodovina slovenskega naroda izpade kot mrčno obilje stoletij, v katerem ni svetlih stvari, vse do tedaj, ko je za slovenski narod nepoželj socialistični družbeni red in je bil končno rušen stoletnih okovov. Do tedaj pa je vsa zgodovinska preteklost eno samo razdobje revolucionarnih poskusov, začasnih s poganskimi upori Karantancev, do širjenja protestantizma, kmečkih uporov in delavskih stavk, vse v cilju zrušenja krivičnega in zarabskega tujege reda. Ob takih, že vnaprej določenih smernicah, kaj je lahko "znanstveno", tudi ni pričakovati, da bodo v Ljubljani na odgovorih mestih ravnali drugače.

IDEOLOŠKI IN IDEJNI RAZLOGI

Da ideološki in idejni razlogi, izrečni naravnost ali pa ne, ne morejo biti podlaga za presojo univerzitetnega značaja jezuitskega kolegija v Ljubljani, razvidimo tudi iz primerjave drugih visješkolskih ustanov. V anglosakem svetu bi bilo povsem neumestno vprašanje ali ima znameniti kolegij v Etonu v Angliji univerzitetni značaj ali ne. Prav tako vprašanje, če je prava univerza Institutu Catolice v Parizu s fakultetami za teologijo, pravo, književnost, vede in teologijo; enako tudi Papeške univerze v Rimu z dvema ali tremi fakultetami. Ali če so v nemškogovorečem prostoru razne visoke šole, ki so danes preimeno-vane tudi v univerze, med temi Tehnična visoka šola na Dunaju, kjer se je izpopolnjeval tudi arhitekt Plečnik, res univerzitetnega značaja.

Do ukinitve univerz, študijev in do njihovega preustroja je prihajalo tudi drugod in ne samo v Ljubljani. Pariška univerza je bila med francosko revolucijo ukinitvena, Napoleon je dovolil samo neke vrste strokovnih šol, ki so se razvijale in postale leta 1806 fakultete na novo ustanovljene državne univerze. Zakaj bi morala biti prekinitve visokoškolskih študijev prav na Slovenskem tako usodna, da ne bi bilo mogoče upoštevati letnice njihovega začetka? Samo zaradi ideoloških in idejnopoličnih predpostavk?

J. S.

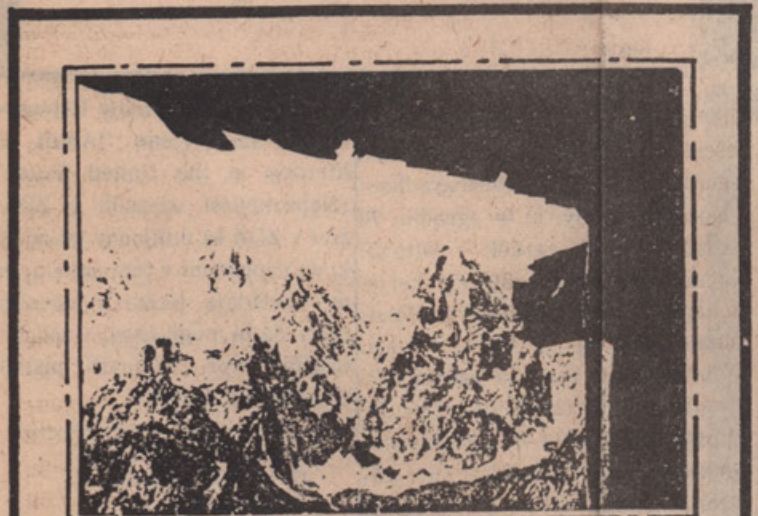
Zadružništvo v Zvezni republiki Nemčiji

Nemška zadružna banka v Frankfurtu izdaja letna poročila o stanju zadružništva. Zadnje poročilo, ki je izšlo v novembru 1979, prinaša podatke do konca avgusta 1979.

Splošni pregled kaže, da se zadruge ustaljujejo v obsegu obratov, ker se je znižalo število združevanj zadrug. Nazadovanje samostojnih enic pa ni enako v vseh panogah. Kreditni zavodi so se skrčili za 443 in jih je bilo koncem leta 4.643, povečalo pa se je število poslovalnic - z 19.439 poslovalnicami predstavljajo zadružni kreditni zavodi najbolj gosto bančno mrežo v Evropi. Število okrožnih centralnih bank se je znižalo na 9. Kmečke blagovnice in služnostne zadruge so nazadovale v zadnjih dveh letih za 472 enot in jih je bilo koncem l.

1978 še vedno 5.630. Število obrtniških blagovnic in služnostnih zadrug se je v istem času znižalo za 51 enot in je znašalo koncem l. 1978 829 zadrug. Število stavbnih zadrug je bilo 1.235, število potrošnih zadrug 67 s 3.583 prodajnicami in število prometnih zadrug 70.

Na področju republike je prišlo do združitve najviše stopnje učnih ustanov; imenuje se Akademija nemških zadrug in ima dve sekciji: v Montabauru za kreditno poslovanje in v Stuttgart-Hohenheimu za blagovno. Število okrožnih revizijskih vez se je tudi znižalo in jih je sedaj 14. V istem obdobju pa je naraslo število zadružnikov - sedaj jih je nad 13 milijonov, kar pomeni, da je nad 20% prebivalcev vključenih v kaki zadruzi.

"V edinstveni lepoti naših gor in njih okamenelih besedah je vklesana resničnost in prvobitnost SLOVENSKEGA NARODA in njega nezlomljiva volja po SVOBODI in SUVERENOSTI . . ."

Planko

• V pastirskem listu za konec prejšnjega leta so naglasili poljski škofje, da je ateizem "tuja ideologija" na Poljskem in izrazili javen protest, da je mladina s silo

podvržena ateizmu, ki je postal skoraj vera. Iz Boga. V ateistični Poljski žive najbolj dragocene mora vrednote in tradicije narodne kulture. Le še v

krščanskih družinah. • Leta 1976 je bilo na kanadskih kolegijih in univerzah 43% slušateljcev ženskega spola, toda med učnim osebjem samo 14%.

• Monakovski kardinal Ratzinger je v pogovoru z mladimi izjavil, da znani teolog Hans Küng ne predstavlja več vere katoliške Cerkve.

Minister za večkulturnost kanadske federalne vlade Hon. S.E. Paproski

slovenska DRŽAVA

MEMBER ETHNIC PRESS ASSOCIATION ONTARIO
 FOR A FREE SLOVENIA
 Subscription rates
 \$6.00 per year;
 50¢ single issue.
 Advertising 1 column x 1" \$1.20

Published monthly by Slovenian National Federation of Canada
 616 Euclid Ave., Toronto

SLOVENSKA DRŽAVA izhaja prvega v mesecu.

Letna naročnina znaša: Za ZDA in Kanado \$6.00, za Argentino 275 pečov, za Brasilijo 30 kruzeirov, za Anglijo 20 šilingov, za Avstrijo 80 šilingov, za Avstralijo 3.75 avstr. L., za Italijo in Tret 1.200 lir, za Francijo 900 frankov.
 Za podpisane članke odgovarja pisec. Ni nujno, da bi se avtorjeva naziranja morala skladati s celoti s mišljenjem uredništva in izdajatelja.

ČE SE SELITE

te ta odrezek in ga nam pošljite. Ni potrebno, da oišete pismo.

dba starega naslova je nujna.

SLOVENSKA DRŽAVA

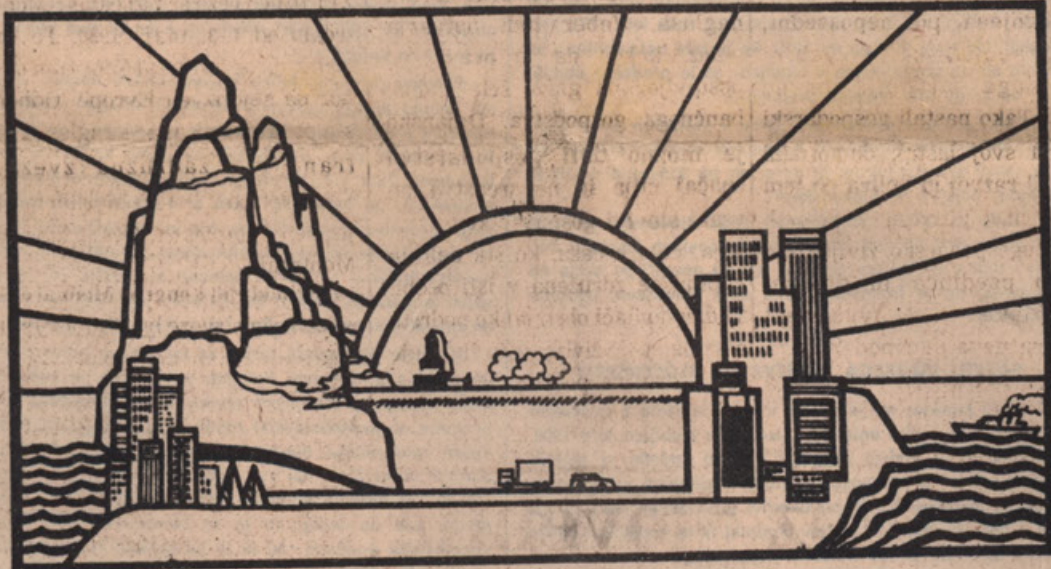
646 Euclid Ave. Toronto, Ont., Canada M6G 2T5

Moj novi naslov:

Moj stari naslov:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

Vi pripadate Kanadi

... Kanada pripada Vam

Kanada je Vaša zemlja. Vsaka provinca, vsako mesto, vsaka vas. Atlantske Province na Vzhodu, naše čarobno glavno mesto z okolico, veličanstvene visoke gore in iznad vsega one na Zapadu.

To je zemlja nenadkriljivih prirodnih lepot; čarobnih, a enostavnega prijateljstva; z možnostmi za najrazličnejše počitnice, ki jih nobena druga zemlja ne more nuditi.

Spoznajte letos drugi del svoje Kanade!

Kanada

je zemlja, ki Vam nudi še več.

Canadian Government Office of Tourism / Office de tourisme du Canada

WE QUOTE ...

RELIGIOUS FREEDOM IN YUGOSLAVIA A MYTH. It is in general believed that in Yugoslavia, which stands politically in the middle between Eastern and Western blocs, religion is somehow more free. The reality is quite different. The Yugoslav government is just as anti-religious as other communist regimes, its aims, the gradual elimination of religion still being the order of the day. Slovenia is a separate Yugoslav republic bordering on Austria and Italy and practically the only religion known is Christian. During the war, or better said, during the revolution from 1941 to 1945 the suffering of Christians was terrible. During this same time period at least 70 priests out of the 1000 serving were murdered, 200 emigrated in 1945 with the political refugees, while 60% of the remaining number went through communist prisons for periods of 3 to 7 years. In those hard times the fate of priests was sealed if their influence was an obstruction to the victory of the revolution. After the

Christian Missions to the Communist World
 1/1980
 Pastor Richard Wurmbrand
 Founder
 Pastor Michael Wurmbrand
 General Director
 Box 11, Glendale
 CA 91209, U.S.A.
 Phone (213) 243-5558
 In Canada: Box 38
 St. Thomas, Ont.
 Phone (519) 631-7640

war, and this is valid also for the present time, the persecution follows the classical ways of the USSR or worse. Most of the Churches and Seminaries confiscated after the revolution, have still not been returned to the church. The construction of new churches is nearly impossible. Religion can be taught in churches or some provisional rooms only if both parents do sign the proper government authorization. Priests are in such material distress and discriminated against in so many ways that they are now the proletarians of Socialism, as stated by Rev. F. Rode. Rev. Rode, for whom some form of persecution is already in the making, also said in an important speech in the fall of 1978 and we quote: "There is no Slovenian who at a certain time was not contacted and talked to in order to get him or her away from the Church. Benefit of such a step is evident, he or she who does remain Christian is in no position to get ahead in society and in fact is a second class citizen." (PAGE 9.)

Novice

• Kitajski jezuit Michael Chu Li-Teh je dobil dovoljenje za obisk Kitajske, kjer je preživel 50 dni.

Po njegovem poročilu je na Kitajskem še kakih 100 jezuitov. Sam je govoril z nekaj jezuitskimi duhovniki, ki so v delovnih taboriščih, ki pa jim dovolijo, da preživijo vsako leto nekaj časa pri svojih sorodnikih. Po drugih poročilih bi Kitajci radi dobili na Kitajsko zopet jezuite, da bi jim pomagali organizirati in izboljšati šole.

• Kaj še si bodo dovolili proizvajalci, da bodo vsiljevali svoje blago potrošnikom? Najnovejša metoda so roboti v trgovinah. Čoča Cola uporablja take robote v ZDA, Kanadi, Zapadni Nemčiji, Angliji, na Japonskem in v Avstraliji. Ko robot opazi, da kaka oseba kupi nealkoholno pijače drugega podjetja, se oglasi in trdi, da je kupec napravil nelogično izbiro in da naj vrne to drugo steklenico in kupi Coca Cola. Očitno je metoda učinkovita.

Zopet bomo volili, - tokrat 18. feb. 1980

Who will take responsibility for the nation; where are the leaders with courage and vision for Canada?

Zdaj je zakon. Nemorete več voziti auto brez zavarovanja.

Zakon o obveznem avtomobilskem zavarovanju je stopil v veljavo 1. decembra 1979. Prebivalci Ontaria morajo imeti zavarovanje, če hočejo prijaviti motorno vozilo. Vozači ne morejo več plačati \$150.- v Motor Vehicle Accident Claims Fund in prijavit vozilo brez zavarovanja. Takoimenovani MVAC fond ni nudil zavarovanja; plačal je samo žrtev nesreče in napravil vozača odgovornega za plačilo odškodnine.

Zadnji termin za obnovljeno prijavo vozila je 29. februar 1980. Za prijavo kakršnegakoli motornega vozila morate imeti najmanj \$100.000.- zavarovanje za zaščito tretjega. Če želite več informacij o novem zakonu Compulsory Automobile Insurance Act, si dobite tozadevno tiskanico v uradih „Vehicle Licensing Offices“ in „Driver Examination Centres“, ali pa pišite na (kličite brezplačno na 1-416-963-1111):

Consumer Information Centre
 Ministry of Consumer and Commercial Relations
 555 Yonge Street
 Toronto, Ontario
 M7A 2H6

Frank Drea,
 Minister of Consumer and Commercial Relations
 William Davis, Premier

Here is my donation to the CARE Fund for Cambodians

NAME _____
 ADDRESS _____
 CITY _____ PROV. _____
 POSTAL CODE _____
 CARE CANADA, 1312 BANK ST., OTTAWA K1S 5H7

• Roya Architectural Institute of Canada je podelil nagrado Festival of Architecture gradbeni zadrugi Gady, ki je zgradila 79 stanovanjskih zgradb v Ottawi. Zadruga je dobila nagrado, ker je dala arhitektu Alistairu Rossu možnost, da je razvil dobro arhitekturo. Stavbna zadruga je prevzela ne Gady po msgr. dr. Mosesu Gadyju iz Antigonisha, enega izred voditeljev t.zv. antigonishiške givanja - vzgoja odraslih pomočjo zadrug.

• Po izsledkih študije Ustanove Ford, naslovljene "Adult illiteracy in the United States" (Nepismenost odraslih v ZDA) živi v ZDA 64 milijonov odraslih, ki so nepismeni v tem smislu, da ne obvladajo jezika v dovoljni meri, da bi mogli živeti v sodobni družbi (n.pr. nasloviti pismo, napisati ček in pnb.)

BEOGRAD NIČ ZA KOROSKO

Jugoslovanski zunanji minister Vrhovec se je mudil pretekli teden v Avstriji. Srečanje z njegovim kolegom Pahrom je potekalo v zelo prisrčnem vzdušju. Vrhovec je predstavnikom osrednjih organizacij koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov brez ovinkov dejal: "Vod: nas politični realizem in ne slepi optimizem." Z drugimi besedami: Ne bomo kvarili dobrih sosedskih odnosov zaradi vaših zahtev.

KATOLIŠKI GLAS, Gorica-Trst, 25. oktobra 1979, str. 2.

